

ΤΡΙΤΗ ΠΛ Δ' ΗΧΟΣ

Στιχηρά Προσόμοια Δεσποτικά

Ἦχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Τίνι ψυχὴ ἐξωμοίωσαι, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, τὴν ζωὴν σου ἐξάγουσα, ὕπνω βαθυτάτῳ τε, χαλεπῆς καταπτώσεως, βαρυνομένη; Δράμε καὶ πρόφθασον, καὶ τῷ τὰ πάντα, εἰδότε πρόσπεσον, κλαῦσον καὶ αἴτησαι, καιρὸν μετανοίας σοι, πρὶν τοῦ πυρός, τοῦ ἀσβέστου τάλαινα, γένη ὑπέκκαυμα.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἶδας Χριστέ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ἀνθρωπίνης σαρκός, καὶ τὸ χαῦνον τῆς φύσεως, ἐπίστασαι Δέσποτα, ὡς ποιητῆς καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸν σάλον κόπασον τῆς καρδίας μου, διδοὺς γαλήνην τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, δίδου διόρθωσιν, τῶν ἀτόπων ἔργων μου, καὶ τοῦ πυρός, τοῦ ἀσβέστου ῥῦσαί με, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅλον τὸν βίον ἠνάλωσα, καὶ τὴν ζωὴν μου αἰσχυρῶς, καὶ ἀσώτως Φιλάνθρωπε, μὴ προσχὼν τὸ σύνολον, ταῖς ἐκεῖθεν κολάσεις, ἀλλὰ Θεέ μου, νῦν ἐπιστρέφοντα, δέξαι Σωτήρ μου, ὥσπερ τὸν Ἄσωτον, ταῖς τοῦ Προδρόμου σου, καὶ πάντων Ἁγίων σου, σεπταῖς λιταῖς, καὶ τῆς κησάσης σε, Χριστέ καὶ σῶσόν με.

Ἔτερα, τοῦ Προδρόμου, ὅμοια

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τῆς στερεινότητος τὸ βλάστημα, τὸ τῆς ἀγνείας φυτόν, τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα, τοῦ Δεσπότη Προδρόμε, Ἰωάννη πανεύφημε, φύλαξ ὁ θεῖος, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὴν σὴν πρεσβείαν καὶ τὴν βοήθειαν, δίδου λυτρούμενος, μηχανῶν τοῦ ὄφεως, καὶ πονηρᾶς, τούτου με κακώσεως, καὶ ἐπιθέσεως.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἵνα δοξάζω καὶ σέβωμαι, ἵνα τιμῶ καὶ ὑμνῶ, καὶ γεραίρω ἐκ πίστεως, σοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, τὸ φαιδρὸν χαριτώνυμε, μὴ ἀφιστάνου, ποτὲ τοῦ δούλου σου, μηδὲ χωρίζου μου, θεῖε Πρόδρομε, ἀλλὰ ταῖς πτέρυξι, τῆς σεπτῆς πρεσβείας σου, διὰ παντός, σκέπε με καὶ φύλαττε ἀπὸ παντοίων κακῶν.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅλος ὑπάρχεις ἠδύτητος, καὶ γλυκασμοῦ θεϊκοῦ, πεπλησμένος αἰοίδιμε, καὶ εὐφραίνεις ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προσιόντας σοι, καταγλυκαίνων τὰ αἰσθητήρια, τὰ τῆς ψυχῆς τε καὶ τὰ τοῦ σώματος, νόσων καὶ θλίψεων, συμφορῶν κακώσεων, καὶ ὀδυνῶν, ψυχοφθόρων πάντοτε, ἡμᾶς λυτρούμενος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα, χαῖρε Θεοῦ καθαρὸν, οἰκητήριον Ἄχραντε, χαῖρε θεῖον ὄχημα, τοῦ Λόγου θεοχώρητε, τὸ θεότευκτον, χαῖρε παλάτιον, θεοπάροχον, χαῖρε θησαύρισμα, θάλαμος ἔμψυχος, Θεοῦ θεία τράπεζα, καὶ κιβωτέ, καὶ κατοικητήριον, τοῦ θεοῦ Πνεύματος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν, ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω, ὡς ὁ Τελώνης κράζων· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Α'. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοῦ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων

εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Ἀθάνατος ὑπάρχουσα ψυχὴ μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου, ἀνάνησον βοῶσα, πρὸς τὸν σὸν Εὐεργέτην· ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μάρτυρες Κυρίου, ἰκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἰλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικὰ

Ἦχος πλ. δ'

Ὅμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωὴ μου δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοί, οὐχ ὑπάρχει σωτηρία· διὰ τοῦτο δέομαι, ὄμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με.

Ὡς ἡ Πόρνη προσπίπτω σοι, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀντὶ μύρου τὰ δάκρυα ἐκ καρδίας, προσφέρω σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἵνα ὡς ἐκείνην, οἰκτειρήσῃς με Σωτήρ, καὶ παράσχῃς μοι ἰλασμόν ἁμαρτιῶν· ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι· Λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα, τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα, τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί. Χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικὰ

Ὡς τοῦ Κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον ψυχὴ, καὶ τῆς φρικτῆς ἡμέρας, τὴν ὥραν ἐννοοῦ· ἡ γὰρ κρίσις ἀνιλεὺς ἐστί, τοῖς μὴ πράξασιν ἔλεος. Διὸ φεῖσαί μου Σωτήρ· μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον [TO AKOYTE](#)

Τῶν φρονίμων Παρθένων, τὸ ἰλαρόν, καὶ μωρῶν ἀσπλαγχνίαν βλέπε ψυχὴ, πεινῶσιν ἀπάρκεσον, καὶ τοὺς ξένους εἰσάγαγε, εὐποιίας ἐλαίῳ, τὴν λαμπάδα φαιδρύνουσα, καὶ μὴ μάτην φρόνει, μικροῖς κατορθώμασιν· ἔλεον γὰρ μᾶλλον, ἢ θυσίαν λαμβάνει, καὶ δίδωσι χρηστότητα, τὸν μισθὸν πολυπλάσιον, ὁ Δεσπότης ὁ εὐσπλαγχνος, πᾶσι τοῖς σκορπίζουσι, καλῶς ἐπὶ γῆς τὸν πλοῦτον, παρεχόμενος τὸν νυμφῶνα, τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν [TO AKOYTE](#)

Εἰς πέλαγος δεινῆς, ἐμπεσῶν ἀθυμίας, ἐκ πλήθους πονηρῶν, καὶ ἀθέσμων μου ἔργων, ἦλθον εἰς ἀπορίαν, καὶ ἀπογνώσει νυκτὶ συνέχομαι. Δέσποινα Θεοτόκε, αὐτὴ με σῶσον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· ἁμαρτωλῶν σὺ γὰρ εἶ βοηθός, καὶ κάθαρσις σωτήριος.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν [TO AKOYTE](#)

Ψυχὴ μου ἀμελῶς, τὴν ζωὴν δαπανῶσα, ἀνάστηθι ποτέ, πρὸς μετάνοιαν βλέπον, κλαῦσον πικρῶς ἐκ βάθους, μήπως θρηνήσῃς ἐκεῖ ἀνόητα· φρίξον κατανοοῦσα, τὴν τοῦ Δεσπότης δευτέραν ἔλευσιν, καὶ πρὸ τῆς δίκης δίκασον σαυτὴν, καὶ φεύξῃ δίκην ἔνδικον.

Μαρτυρικὸν

Φωστῆρες νοεροί, ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνετε, καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισηλθετε, εἰς τὸν

οὐράνιον νυμφῶνα, καὶ νῦν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Χαριστήριον αἶνον, χρεωστικῶς, ὡς ἡ Χήρα ἐκείνη, δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεὶ με ἐξαίρουσα. Ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς

Πλήρωμα Χριστέ τῶν ὀδυρμῶν μου δέχου. Ἰωσήφ

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ διαβιβάσαντι τὸν Ἰσραήλ, ἐν Ἐρυθρῇ θαλάσῃ, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς Λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πλήρωσόν μου τὴν καρδίαν, κατανύξεως Χριστέ, ὅπως εἰσελεύσωμαι, ἐν μετανοίᾳ εἰς σκηνώματά σου, καὶ ἐξομολόγησιν προσάξω σοι, χρεῶν με λύουσαν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Λῦσον Λόγε τῶν κακῶν με, τῶν ἀμέτρων τε δεσμῶν, ἵνα βηματίζω σου ἐν μετανοίᾳ, τὰς δικαίας τρίβους, θείαν ὁδηγούσας εἰς κατάπαυσιν, τῶν αἰώνιων τερπνῶν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦρθη μέγιστον πρὸς ὕψος, τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ, ἡ μεγαλοπρέπεια πανευπρεπῶς· καὶ γὰρ διηθληκότες, τοῖς ὑπερφυέσι σου χαρίσμασιν, ἐμεγαλύνθησαν.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥαντισμῷ θείων αἱμάτων, τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν, αἷμα ἐπιβώμιον, τῷ δυσμενεῖ φερόμενον ἐπαύθη, καὶ καθηγιάσθη τὰ ἐπίγεια, Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μετανοίας μοι Παρθένε, καθυπόδειξον ὁδοὺς, καὶ τῆς ἀπαγούσης με, πρὸς ἁμαρτίαν ἀπόστρεψον τρίβου, ἵνα σε ὑμνῶ τὴν πολυύμνητον, καὶ παμμακάριστον.

Κανὼν τοῦ Τιμίου Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς

Τῷ ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσῃ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρόδρομε κήρυξ τῆς μετανοίας, μετανοεῖν με ἐκ ψυχῆς, πάντοτε δυσώπει τὸν Δεσπότην καὶ Κύριον, τὸν νοῦν μου φωταγωγῶν, καὶ τὴν καρδίαν, τοῦ πίστει σε τιμῶντος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, Πρόδρομε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν ἐν ἐρημίᾳ με παθῶν αὐλιζόμενον, ὁδήγησον εἰς ὁδὸν τῆς σωτηρίας, θεία σου ἐντεύξει.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς τυραννύσεως με ἀμαρτίας, τῆ μεσιτεία σου σοφέ, Πρόδρομε ἐν τάχει δυσσωπῶ ἐλευθέρωσον, καὶ θραῦσον τὴν κατ' ἐμοῦ ἐγειρομένην, δαιμόνων καταγιῖδα.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σῶσόν με ἀγνή Μῆτηρ τῆς ἀληθείας, κλυδωνιζόμενον δεινῶς, ὑπὸ τῶν παθῶν, καὶ συνεχῶς βυθιζόμενον, καὶ ἴθυόν με Σεμνή πρὸς σωτηρίας, τὸν εὐδιον λιμένα.

Ῥδὴ γ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐστερεώθη, ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη, κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη, ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ῥύπου κακίας, ἀποπλύνας μου τὴν καρδίαν, ὀφθῆναι ἄμεμπτον ἐναντίον σου, ἐν ἡμέρα φοβερᾷ καταξίωσον, Χριστέ μου ὡς ὑπεράγαθος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἰσχυσε δόλω, θανατῶσαί με ὁ Βελίαρ, τῷ κέντρῳ Λόγε τῆς ἀμαρτίας, ἀλλ' αὐτὸς με, ζωηφόροις ἰάτρευσον, φαρμάκοις τῆς μετανοίας Χριστέ.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στῶμεν ἀνδρείως, ἐπεφώνουν οἱ ἄθλοφόροι, ἀθλοῦντες, μὴ τις ἀποστρατεύσῃ, ὁ Δεσπότης, βοηθὸς ἡμῖν πάρεστιν, ἀθλοῦσι γενναιοτάτῳ νοί.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς ὑπερτίμους, λίθους πάντες τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς θείους πύργους τῆς εὐσεβείας, τοὺς τῆς πλάνης, καθαιρέτας, ἐν ἄσμασι, τιμῶμεν πιστοὶ τοὺς Μάρτυρας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατερραγμένων, ἐπανόρθωσις Θεοτόκε, πτωθέντα, ἔγειρον ἐκ βόθρου, τῶν κακῶν μου, καὶ ἐδραίωσον Δέσποινα ἐν πέτρῳ τῶν τοῦ Θεοῦ ἐντολῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, ὁ τοὺς οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν Σωτῆρα, καὶ λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅμβρησον κᾶμοί, σταγόνα μετανοίας, ὁ ἐν ποταμῷ, τὴν ἄβυσσον βαπτίσας, τῆς εὐσπλαγχνίας τὸν Κύριον τῶν ἀπάντων, Πρόδρομε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Περιστατικαῖς, συγχύσεσι του βίου, πάντοτε τὸν νοῦν, κλονούμενος προσφεύγω, ὑπὸ τὴν σκέπην σου

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, σπεῦσον βοήθησον τῷ δούλῳ σου.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν νυκτεριναῖς, εὐχαῖς ἐπικαλοῦμαι, τὸν ἡμερινόν, λαμπτήρᾳ σε τοῦ κόσμου, θεομακάριστε Πρόδρομε φώτισόν μου, τὰ τῆς καρδίας αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φώτισον ἀγνή, Παρθένε τὴν ψυχὴν μου, φῶς τὸ ἐκ φωτός, τεκοῦσα Θεοτόκε, καὶ τῆς μερίδος με δεῖξον τῶν σωζομένων, ἵνα ὑμῶν σε τὴν πανύμνητον.

Ῥδὴ δ'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀρρήτῳ βουλῇ Θεὸς ὢν αἰδίδιος, ἐκ τῆς Παρθένου προῆλθες σαρκωθείς. Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐπλάνησε γεύσει με, τῆς ἀμαρτίας ἐχθρὸς ὁ πλάνος, καὶ ἀπὸ σοῦ Ἄγαθὲ πόρρω ἀπεμάκρυνε, καὶ τοῖς ὁδοῦσι κατάβρωμα αὐτοῦ, εἰργάσατο μόνε Σωτήρ, σπεῦσον ἐξελέσθαι με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὰ ἄδηλα Κύριε, καὶ κρύφια μου αὐτὸς γινώσκεις, ἡμαρτηκότα πολλὰ τοῖς πολλοῖς σου οἴκτειρον, ὡς συμπαθὴς οἰκτιρμοῖς μόνε Σωτήρ, καὶ μετανοίας μοι καιρόν, δίδου καθαρτήριον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς κύμασι Μάρτυρες, περικυκλούμενοι ταῖς βασάνοις, τῇ κυβερνήσει Χριστοῦ, πρὸς λιμένας ἤχθητε, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας, παρ' αὐτοῦ, νίκης στεφάνοις ἀληθῶς, κατακλειζόμενοι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεώσαντες Μάρτυρες, τῇ εὐσεβείᾳ γῆν τῆς καρδίας, ὁμολογίας αὐτῇ σπόρον κατεβάλατε, καὶ μαρτυρίου ἐδρέψασθε σαφῶς, ἑκατοστεύοντα ἐκ Θεοῦ, ἄσταχυν Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πανύμνητε Δέσποινα, μεγαλοφώνως ἀναβοῶ σοι· πλήρωσον πάσης χαρᾶς, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, παρεχομένη μοι πένθος ἀγαθόν, καὶ μετανοίας ἀφορμὰς, καὶ γνῶσιν σωτήριον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐμαντὸν ἀποκλαίομαι, βίον ἀδιόρθωτον ἔχων Ἅγιε, σῶσον, οἴκτειρόν με δέομαι, τὸν ἐν ἀμαρτίαις, ἀπολλύμενον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν, εὖροιμι συλλήπτορά σε Μακάριε, τὴν ψυχὴν μου ἐνισχύοντα, καὶ τὸν λογισμὸν μου, καταυγάζοντα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βαπτιζόμενον κλύδωνι, τῶν ἀμαρτημάτων καὶ κινδυνεύοντα, Βαπτιστὰ Θεοῦ κυβέρνησον, πρὸς γαλήνην θείας, ἐπιγνώσεως.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον, ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν, φύσιν Πάναγνε.

ᾠδὴ ε'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου, διασκέδασον φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος, διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαί μοι τὸ φῶς, τῶν προσταγμάτων σου Λόγε, ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ Πόρνην καθάρισας, τῇ προστάξει σου Δημιουργέ, τὴν ἐμὴν ψυχὴν, τῆς εἰδεχθοῦς ἀμαρτίας, ὡς μόνος Ἐλεήμων, καθάρισον, καὶ στολαῖς ἐξαστραπτουσiais ὡραίας, ἀπέργασαι δέομαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δεσμῶν με ἀπολύσας, τῶν πολλῶν μου, ἀμαρτημάτων Χριστέ ὁ Θεός, ἀνεμποδίστως βαδίζεις, εὐθύνον τὰς ὁδοὺς σου, ὅπως λυθεῖς τῆς σαρκός, εἰς καταπαύσεις ἀγίας, σκηνώσας δοξάζω σε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑφάναντες ἐκ πόνων, ἑαυτοῖς ἱμάτιον δόξης οἱ Μάρτυρες, καὶ στολισθέντες κοσμίως, τὰ ἄνω κατοικοῦσι, βασιλεία ἐν χαρᾷ, νίκης στεφάνοις ὡραίοις, ἐγκαλλωπιζόμενοι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεόντων τὰ ἐστῶτα, ἀντηλλάξασθε, θεοφρόνως Πανεύφημοι· στενοχωρία γὰρ πόνων, ποικίλων συσχεθέντες, πρὸς πλατυσμὸν ἀληθῆ, τῆς οὐρανοῦ Βασιλείας, σοφοὶ κατηντήσατε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἅγία Θεοτόκε, ἡ τὸν ἅγιον Λόγον ἀποτεκοῦσα σαρκί, ἀναπαυόμενον μόνον, ἐν πᾶσι τοῖς Ἅγίοις, ἀγιάσόν μου τὸν νοῦν, ταῖς πονηραῖς ἐργασίαις, ἀεὶ ἐπιμένοντα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσία φαιδρύννας τὰ πέρατα, φώτισόν με τῷ ὀρθρῷ, τῆς φιλανθρωπίας σου Κύριε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῇ νυκτὶ τοῦ βίου, περιπλανώμενον ἔνδοξε Πρόδρομε, λύχνος ὢν τοῦ Ἡλίου, τῆς δικαιοσύνης καταύγασον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Περιστατούμενόν με, καὶ ἐπηρείαις δαιμόνων κλονούμενον, στήριζόν με ἐν πέτρα, θείων θελημάτων ἀοίδιμε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει, ἡνίκα μέλλω, Κυρίῳ παρίστασθαι, εὔροιμί σε προστάτην, δίκης με φρικτῆς ἐξαιρούμενον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὑπερτέρα ἀπάντων, τῶν ποιημάτων, ὑπέρτερον δεῖξόν με, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ ς'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστὲ ὁ Θεός, κἀμὲ τῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μετανοοῦντά με δέξαι, ὡς ποτὲ Νινευίτας, πειθήσαντας, τῷ θείῳ κηρύγματι, Χριστὲ τοῦ Προφήτου σου, καὶ κυβέρνησον, τὴν ζωὴν μου, δέομαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, ὡς ἡ Πόρνη δακρῶ, ὡς ὁ Πέτρος βοῶ, πολλοῖς βυθιζόμενος, Χριστὲ πλημμελήμασι. Βοηθείας μοι, χεῖρα δὸς καὶ σῶσον με.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεοφανεῖς ὡς ἀστέρες, φρυκτωρίας τῶν ἄθλων ἀυγάζετε, πάντα τὸν περίγειον, κόσμον καὶ διώκετε, πλάνης Μάρτυρες, σκότος τὸ βαθύτατον.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μακαριώτατον τέλος, εὐρηκότες μακάριοι Μάρτυρες, Θεὸν τὸν μακάριον, γεραίρετε πάντοτε, ἐνηδόμενοι, τούτου ταῖς λαμπρότησι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μανναδόχος σε στάμνος, Θεοτόκε ποτὲ προεικόνισε· Χριστὸν γὰρ ἐβλάστησας, τὸ μάννα τῆς γνώσεως, ἐπομβρίζοντα, πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ κῆτει συσχεθεὶς τῶν πειρασμῶν, ἐκ βάθους καρδίας μου, κραυγάζω σοι Πρόδρομε, ὀδυνῶν με χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αξίνη μετανοίας ἀληθοῦς, τὴν ὕλην καθάρισον, Σοφὴ τῆς καρδίας μου, καρποφόρον ἀρεταῖς, ἐργαζόμενος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ψυχὴ μου μετανόησον θερμῶς, ἡ κρίσις ἐφέστηκεν, ἀνάνησον κράζουσα, Ἰησοῦ μου ὁ Θεός, σὺ με οἴκτειρον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κηήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ῥδὴ ζ'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁ δι' Ἀγγέλου Παῖδας, ἐκ πυρὸς διασώσας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον, μεταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὅτι ἐν ἀνομίαις, συνελήφθην οἰκτίρμον, καὶ γεννηθεῖς ἡμάρτηκα ὑπὲρ ἀνθρώπους πάντας, ἐπιστροφῆς μοι δὸς καιρόν, δικαιοῦντά με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὑπεραρθεῖς ἀφρόνως, ὡς ὁ πρὶν Φαρισαῖος, πτῶμα δεινὸν κατέπεσα, καὶ καθορῶν με χαίρει, ὁ δυσμενῆς Λόγε Θεοῦ, μὴ παρίδης με.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δῆμος σεπτῶν Μαρτύρων, στρατὸς δυσμαχώτατος, παρεμβολὴ ἀγία τε, ἐπολιτογραφῆθη, ἐν οὐρανοῖς ἐπὶ γῆς, ἀριστεύσασα.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐθελουσίως πάθος, ὑπελθόντες γενναῖοι, ἀθανασίας πρόξενον, ρεῖθρα τῶν ἰαμάτων, ἀναπηγάξετε βροτῶν, πάθη παύοντες.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπὲρ αἰτίαν τίκτεις, τοῦ παντὸς τὸν αἴτιον, ὑπερβολῇ χρηστότητος βροτὸν γεγεννημένον· ὅθεν συμφώνως σε Ἀγνή, μακαρίζομεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς

Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τὰς ὁδοὺς, Κυρίου ἐτοιμάσας, τὰς πρὸς Θεόν, κατεύθυνόν μου τρίβους, ἵνα κραυγάζω· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κήρυξ φωτός, φώτισον τὴν ψυχὴν μου, καὶ τοῦ δεινοῦ, ἀπάλλαξόν με σκότους, καὶ τῆς γεέννης τῆς φλογιζούσης, τὸν προσφεύγοντα εἰς σέ, ἀδιστακτῶ ψυχῇ.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στείρας βλαστός, κατάκαρπος ὑπάρχων, τὴν τῆς ἐμῆς καρδίας ἀκαρπίαν, εὐκαρπον δεῖξον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μεταποιούμενος σοφέ, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἐκλεκτή, Ἀμνάς τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῖς ἐκλεκτοῖς, προβάτοις με ἐν ὥρᾳ φοβερωτάτῃ καταριθμησαί, ἰκέτευε τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα Θεόν.

Ὡδὴ ἠ'

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα Χριστέ, ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν, σὲ ὕμνεϊ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει, ὕμνον πᾶσα ἢ κτίσις, ὡς Δημιουργῶ, καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Χεῖρας πάσας ἐμόλυνας, ἀκαθαρσία ψυχῇ, καὶ πῶς ταύτας αἴρεις ἐπὶ τὸ ὕψος, ὀμιλοῦσα Θεῶ; Πόδας ἠχρείωσας, ἐπὶ ἔργα βαδίζοντας αἰσχύνῃς, σπεῦσον πορευθῆναι διὰ μετανοίας, εἰς τρίβους σωτηρίας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Οὐκ ἐνέμεινα Κύριε, ταῖς ἐντολαῖς σου ποτέ· οὐκ ἐποίησά σου ἡμέραν μίαν, θέλημα Ἀγαθέ· ποίους, οὖν ὄμμασιν ἀτενίσω σοι, ποιουμένῳ κρίσιν τὴν δικαίαν, καὶ τοὺς ὑπευθύνους, ἐκπέμποντι εἰς κρίσιν;

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑφαπτούσας ἐσβέσατε, πολυθείας σοφοί, Ἀθληταὶ καμίνους καθάπερ ὕδωρ, ἐκκενοῦντες πολὺ, τὰ ὑμῶν αἵματα, τὰ ἀδίκως χυθέντα δι' ἀγάπην, τοῦ πεπονηκότος· ὅθεν τὸν χειμάρρουν, τρυφῆς κληρονομεῖτε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερέβητε Ἅγιοι, τῆς ταπεινώσεως, τὸ γεῶδες σῶμα, καὶ τὰς βασάνους, ὡσπερ πάσχοντος, ἄλλου ἠνέγκατε ἐκτεμνόμενοι, χεῖράς τε καὶ πόδας· ὅθεν ὑπερτέρας, νῦν καταξιούσθε, ζωῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κυματούμενον σάλω με, τῆς ἀμαρτίας Ἀγνή, τῇ σῆ μεσιτεία, πρὸς σωτηρίου, μετανοίας βοῶ, ἴθυνον Δέσποινα, παγγαλήνους λιμένας, ὅπως βλέσω, φῶς σωτηρίας ἐσκοτισμένος, ἀεὶ τῇ ραθυμία.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸν ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φρίττουσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὕμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν αἴροντα, ἀμαρτίας τοῦ κόσμου, Ἀμνὸν Θεοῦ, ὃν ὑπέδειξας πᾶσι, δυσώπει Βαπτιστά, τὰ πάθη μου νεκρῶσαι, καὶ σῶσαι τὴν ψυχὴν μου.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐμάκρυνας, φυγαδεύων Προφήτα, ἠυλίσθης δὲ ἐν ἐρήμῳ ἀβάτω· διό σε δυσωπῶ, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, ἐρήμωσον ἐν τάχει.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλάφρυνον, τὸν κλοιὸν τῆς ψυχῆς μου, πολέμησον τοὺς ἐμὲ πολεμοῦντας, Κυρίου Βαπτιστά, καὶ ἄτρωτρόν με δεῖξον, τῆς τούτων κακουργίας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἄμπελος, ἡ τὸν βότρυν τεκοῦσα, τὸν πέπειρον κατανύξεως πόμα, ποτίζουσά με νῦν, ἀνάστειλον τὴν μέθην, Παρθένε τῶν κακῶν μου.

Ῥδὴ θ'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἵνα κἀγὼ σωζόμενος, εὐχαρίστως σε Χριστέ, μεγαλύνω, βλέπον εἰς ἐμέ, τὸν πολλὰς πληγὰς ἐπὶ νότου δεξιόμενον, καὶ ἴασαι, οἶνον ἐπ' αὐτάς, καὶ ἔλαιον προχέων, τὰ της σῆς γνωρίσματα, Σῶτερ εὐσπλαγχνίας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὡς τὸν Ληστὴν εὐγνώμονα, ἀναπέμψαντα φωνὴν, ἐλυτρώσω φόνων καὶ μυρίων κακῶν, ὡς ὄκτειρας Πόρνην δακρύσασαν, ὡς Πέτρον τὸν μέγαν μαθητὴν, καὶ Δαυὶδ τὸν Προφήτην, καὶ ἐμὲ ἐλέησον, τὸν ἀπεγνωσμένον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συμμορφωθέντες πάθεσι, τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς, Ἀθλοφόροι τούτῳ συνδοξάζεσθε, νῦν θεούμενοι θείαις μεθέξεσι, καὶ λάμποντες ὑπὲρ τὰς αὐγάς, τοῦ αἰσθητοῦ ἡλίου, καὶ καταφωτίζοντες, πάντων τὰς καρδίας.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ ἀρετὴ ἐξέλαμψε, τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν, πᾶσα πόλις, τούτους θησαυροὺς ἀληθῶς, ἀσύλους πλουτεῖ διὰ πίστεως, ἀστράπτοντας χάριν δαυιλῆ, θαυμάτων παραδόξων, οὓς ὑμολογήσωμεν, ὡς κοινούς προστάτας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτιστικαῖς Πανάμωμε, ἀστραπαῖς τοῦ ἐκ τῆς σῆς, προελθόντος, μήτρας Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε φαίδρυνον, καὶ σκότους ἡμᾶς τοῦ ἀφεγγοῦς, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, ἐξελοῦ κολάσεως, τῆ σῆ μεσιτεία.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βᾶτῳ τόκον, τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέλλων τῷ φρικτῷ σου, παρίστασθαι Λόγε θρόνων, καὶ τῶν πράξεων τῶν ἐμῶν, εἰσπράττεσθαι εὐθύνας, ποίαν εὖρω ἀπολογία ὁ τάλας; Κύριε Θεέ μου, τότε φεῖσαί μου.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, κατεύθυνον τὰς φωνάς μου πρὸς Θεὸν σοφὲ Βαπτιστά, καὶ ῥῦσαί με κακίας, τῶν δαιμόνων, καὶ ἐπηρείας ἀνθρώπων, ἵνα κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θρέπον με Χριστοῦ, ἐντολῶν τροφῆ ἀθανάτω, πότισόν με πόμα ζωῆς, Βαπτιστὰ καὶ Προφήτα, καὶ παράστησον τῷ Θεῷ σεσωσμένον, τὸν ὑπὸ τὴν σκέπη σου προστρέχοντα.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δέσποινα Παρθένε, ἀγνή καὶ δεδοξασμένη, μετὰ τοῦ Προδρόμου τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Βασιλέα, καθικέτευε ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, σῶσαι τοὺς πιστῶς σε μακαρίζοντας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν, Κατανυκτικὰ

Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω, τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμφ συνεχόμενος, πρὸς σὲ καταφεύγω, τὸν φιλόνητον Θεόν. Διὸ μὴ με παρίδης, ἱκετεύω σε, μόνε ἀναμάρτητε, δώρησαι κατάνυξιν, τῆ ταπεινῆ μου ψυχῆ, πρὸ τελευτῆς, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἔλεους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνηθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτὲ τῆ γυναικὶ τῆ ἀμαρτωλῶ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ, τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν, ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω κἀγὼ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς. Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων, ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ἐναντίον βασιλέων, καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε, ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐγὼ Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῆ σκέπη σου προστρέχω, οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ Ἄγνη βοηθῆσαί μοι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Οἱ Μακαρισμοὶ [τοῦ ἀκούτε](#)

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὡσπερ τοῦ Ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανοῦ Βασιλείας σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Πέλαγος Χριστέ, ὑπάρχων εὐσπλαγγίας, ψῦξον τῶν ἐμῶν, πταισμάτων τὰ πελάγη, καὶ κατανύξεως δάκρυσί με ἐκπλύνας, ὅλον καθάρισον ὡς Εὐσπλαγγνος.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Πάλαι τὸν Χριστόν, ἐν ὕδασι βαπτίσας, θεῖε Βαπτιστά, παθῶν με τρικυμίας, κλυδωνιζόμενον ὄρμῳ τῆς μετανοίας, σαῖς ἰκεσίαις ἐγκαθόρμισον.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Αἷμασιν ὑμῶν, ἀγίοις Ἀθλοφόροι, σβέσαντες πυρᾶν, τῆς εἰδωλομανίας, ρεῖθρα πηγάζετε, πάντοτε ἰαμάτων, πάθη ποικίλα θεραπεύοντες.

Δόξα...

Ἄναρχε Πατήρ, Υἱὲ καὶ θεῖον Πνεῦμα, ταῖς τοῦ Βαπτιστοῦ, πρεσβείαις δυσωπῶ σε. Τὰ πολυχρόνια πάθη τὰ τῆς ψυχῆς μου, παῦσον καὶ σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Λύτρωσαι ἡμᾶς, παθῶν τῆς ἀτιμίας, καὶ τῆς χαλεπῆς, ἐν ἄδη τιμωρίας, ταῖς ἰκεσίαις σου Ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς εὐσεβῶς σε μακαρίζοντας.